

66

[1779] «'Ιστορίθη ἡ μονὴ αὐτὴ δαπάνη τοῦ κτήτορος 'Αλεξίου Παπαϊωάννου. Ἐχρυσόθη δὲ δαπάνη τῆς μονῆς ταύτης Ἰγουμενεύοντος τοῦ κ. Γαβριήλ, ὁ χρυσωτῆς 'Αθανάσιος Ἰωάννου ἱερέως ἐκ Καπεσόβου τῆ ΑΨΟΘ' (=1779) δεκεμβρίου 3.»

Ἐπὶ τῆς ἐπιγραφῆς εἰς τὸν ναὸν τῆς Γεννήσεως τῆς Θεοτόκου τῆς Τσοῦκας κειμένης παρὰ τὸ χωρίον Ἑλληνικὸν ἐπὶ ἀπορροῶνος βράχου.

Ἐκατέρωθεν τῆς θύρας εἰκονίζονται οἱ κτήτορες τῆς μονῆς Ἀλέξιος καὶ Ἰωάννης ἱερεῖς.

Εἰς τὴν ἰδίαν μονὴν κάτωθεν τῆς εἰκόνης τοῦ Χριστοῦ ἐπὶ τοῦ τέμπλου ὑπάρχει ἐπιγραφὴ δυσανάγνωστος εἰς τὴν ὁποίαν μόνον τὸ ὄνομα τοῦ Γαβριήλ ἀναγινώσκεται.

67

[1779] «1779 δεκεμβρίου 25. δεν ἔβρεξε ολότελα εἰς τοῦ μαγιου 20 τοτες ἔβρεξε την ημέρα του αγιου νικολάου. ἔβρεξεν καὶ δεν εβηκεν χορταρι ολετελα και τα γενίματα δεν ἐγένηκαν παντελος. τετηα ξηρασία εγινε σε ολον τὸν κόσμο και φεργαν ο κοσμος τὰ βλασταρια ἀπο τα ἀμπέλια καὶ ετρωγαν τα πραματα και εκαμαν στα χοραφια και φοθήκαν ο κόσμος εἰς θανάτου»

Ἐνθύμησις εἰς τὴν δευτέραν σελίδα τοῦ μηναίου τοῦ Μαΐου (ἐκδ. Βενετίας Ν. Σάρρου 1740) τῆς ἐκκλησίας τῆς Ζέλοβας.

68

[1781] «'Ιστορήθη ὁ θεῖος οὔτος καὶ ἱερός ναὸς τῆς ὑπεραγίας δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου κατὰ τὸ 1781 κατὰ μῆνα Ἰούνιον 29 ἐπὶ τῆς ἀρχιερατείας ἀγίου Ἰωαννίνων Κυρίου Μακαρίου ἐπιτροπῆ δὲ ἡ ἐν χρησίμοις καὶ ἐντιμοτάτοις πραγματευταῖς κυρίου Τζιανκούστου (;) Διοντάρη καὶ κὺρ Ἰωάννη Φώτη δαπάνη δὲ τῶν φιλοχρησίων χριστιανῶν, χειρὸς δὲ Ἰωάννου καὶ Γεωργίου ἱερέως τῶν ἀδελφῶν τῶν Καποσοβιτῶν ἐπιστασίας Κυριάκη Στοῖκου τόσον τὸν θρόνον καὶ τὸν ἄμβωνα μετὰ τοῦ ἱεροῦ βήματος ἱερατευόντων»

Ἐπιγραφὴ ὑπὲρθυρος ἐν τῷ ναῷ τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου τοῦ χωρίου Χρυσοβίστα τῆς ἐπαρχίας Μεισόβου.

69

[1782] «'Ηκοδομοῖθοι ο ναὸς ἐπὶ ἔτους ΑΨΠΒ' (=1782)».

Ἐπιγραφὴ ἐπὶ πλακὸς ἐντετειχισμένης ἄνωθεν τῆς θύρας τῆς εἰσόδου τοῦ ναοῦ τοῦ ἁγ. Νικολάου εἰς Πυρσόγιαννην τῆς Κονίτισης.

'Επί τῆς εἰκόνας τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου τοῦ τέμπλου τοῦ αὐτοῦ ναοῦ ὑπάρχει ἡ ἐπιγραφή «1788 χεῖρ δημητρίου ἱερέος».

70

[1783] «Τῆς πρώτης οἰκοδομῆς ἐτὸ ἔτος ἄδηλον. Νῦν δὲ ὡς δρᾶται τὸ τειχόκαστρον ἄνω καὶ κάτω ἐκ θεμελίων ὠκοδομήθη κατὰ τὸ 1783. Τοῦ δὲ ἁγίου ναοῦ ἡ οἰκοδομή κατὰ τὸ ἔτος 1793 μηνὶ Αὐγούστου».

'Επιγραφή ἐπὶ τῆς φορητῆς εἰκόνας τοῦ Εὐαγγελισμοῦ ἐν τῷ ναῷ τῆς μονῆς Εὐαγγελιστρίας «'Ανω Σουδενῶν».

71

[1784] «'Ἐστορίθη ὁ θῆος οὗτος κὲ πάνσεπτος ναὸς τῆς ὑπεραγίας δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου κὲ ἀπαρθένου Μαρίας ἀρχιερατεύοντος τοῦ πανιερωτάτου κὲ θεοπροβλίτου ἡμῶν αὐθέντου κὲ δεσποτου τῆς ἀγιοτάτης μητροπόλεως Ἰωαννίνων Κυρίου κυρίου Μακαρίου διὰ συνδρομῆς Διαμάντης Σπαντουλας. 'Ἐστορίθη δια χεῖρος Κωνσταντίνου ἱερέως ἐξ Ἰωαννίνων ἐκόμης Φορτόσι.

ἔτους αἰμπδ'—1784 Μαρτίου 30»

'Επιγραφή ἐπὶ τῆς θύρας τοῦ ναοῦ τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτοκού τοῦ Ἀλποχωρίου Μπότσαρη τῆς Λάκκας τοῦ Σουλίου.

'Επὶ τῆς ἐξωθύρας ὑπάρχει ἐπίσης ἡ ἐπιγραφή «ΕΤΗ 1784». Ἐντὸς δὲ τοῦ ἱεροῦ τοῦ ναοῦ εἰκονίζεται μοναχὸς μετὰ τῆς ἀκολουθου ἐπιγραφῆς «Κτήτωρ τῆς ἁγίας μονῆς ταύτης Ἰωάννης ἱερομόναχος».

72

[1785] «'Ο θεῖος καὶ πάνσεπτος οὗτος ναὸς τῆς Δεσποίνης Θεοτόκου ἀνηγέρθη ἐκ θεμελίων καὶ ἐζωγραφήθη δι' ἐξόδου καὶ συνδρομῆς τοῦ κὲρ Χρήστου Σκαμπέρη ἀρχιερατεύοντος του Πανιερωτάτου ἁγίου Ἄρτης κυρίου κυρίου Μακαρίου τοῦ ἐκ Κωνσταντινούπολιν. ,ΑΨΠΕ'»

'Επιγραφή ὑπέρθυρος ἐπὶ τῶν σφζομένων ἐρειπίων ναοῦ κειμένου Ν. Α. τῆς Καμαρίνης τῆς Πρεβέζης, ἀνήκοντος κατὰ τινὰς εἰς τὴν μονὴν τῆς ἀρχαίας μεσαιωνικῆς πόλεως Κοζύλης.

73

[1787] «Δέσεις τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ Δημητρίου καὶ Κυριάκη Φλόκα 1787 Μαΐου 20»

«ἐπεσκευάσθη τῷ 1928» (ἐπὶ ἐτέρας πλακόσ).

'Επιγραφή ἐπὶ τῆς βρύσης τῆς κειμένης παρὰ τὴν πλατεῖαν τοῦ Μετσόβου τῆς κατασκευασθείσης ὑπὸ τοῦ Κυριάκη Φλόκα τοῦ καταστήσαν-

τος τὸ Μέτσοβον ἀνεξάρτητον καὶ αὐτόνομον (βλ. 'Ι. Λαμπρίδου 'Ηπειρωτικά μελετήματα, Μαλακασιακά, τεῦχος Β'. σ. 30).

74

[1787] «1787 εἶτος προσηρθεν ο αλη πασας στα γηαγενα βαλης ο δποῖος ηταν απο το τεπελενι χορηγον της αρβανητης κε η γενεα του προ κερου ητον στην ανατολη απο τη γενεα καρασομανογλοῦ: τον ειχεν στειλει ο βασιλεας γαπητι στο τεπελενι και παντρευτηκε εκει κε εινε η σπορα του απο κει».

Εὐθύμησις εἰς βιβλίον τῆς ἐκκλησίας τοῦ 'Ανθοχωρίου. Τὰ ἐν αὐτῇ ἀναφερόμενα περὶ τῆς καταγωγῆς τοῦ 'Αλῆ πασᾶ εἶναι ἀσιτήρικτα.

75

[1788] «1788 μαεῖον 3 ἀγοράσαμεν εναν μηλον εἰς τὴν γληζανι γρόσια 1420 ἀπο τὸν μουσταφα πεγι με τα κικαρια του και εστω ης θιμησιν.

'Ενθύμησις ἐκ τοῦ Καταστίχου τῆς μονῆς Σκαμνελίου (βλ. ἀρ. 53).

76

[1788]. «1788 ηουλιον 20 εδοσε ο διμος ραμος του μανουσι απο τη ζιζα ενα χοραφι στω σταλο μεροκαματα 3 και ειναι συνοριτης ο τάφλος τζατιλας και ὁ γιωργης πειζος και εγραψε τα ονοματα τους».

'Ενθύμησις ἀπὸ τὸ κατάστιχον τῆς μονῆς Σκαμνελίου (βλ. ἀριθ. 53).

77

[1789] «'Ιστορήθησαν τὰ παρόντα 4 δεσποτικά τοῦ Χριστοῦ καὶ τῆς Παναγίας καὶ τοῦ Προδρόμου καὶ τοῦ 'Αγίου Νικολάου κατὰ τὸ ἔτος 1789 κατὰ μῆνα 'Ιανουάριον διὰ συνδρομῆς καὶ δαπάνης τοῦ κυρίου 'Ιωαννούτσου 'Αλεξίου καὶ προεσιῶτος τοῦ Ζαγορίου χειρὸς 'Ιωάννου καὶ 'Αναστασίου υἱοῦ αὐτοῦ τοῦ κατὰ ταύτης τῆς χώρας».

'Επιγραφή ἐπὶ τῆς εἰκόνης τοῦ Χριστοῦ εἰς τὸ τέμπλον τοῦ κεντρικοῦ ναοῦ τοῦ Καπεσόβου τοῦ Ζαγορίου.

78

[1789] «Δέησις τοῦ δούλου τοῦ Θεοῦ Γεωργίου 'Αναστασίου Λάζου».

κάτω

«χειρ 'Ιωάννου 'Αθανασίου (ἐν. Μπογᾶ) 1789 'Απριλίου 13.»

'Επιγραφή εἰκόνης ἁγίου Γεωργίου ἐν τῷ κεντρικῷ ναῷ τοῦ Καπεσόβου τοῦ Ζαγορίου.

79

[1790] «Δέσεις τοῦ δούλου τοῦ θεοῦ Κωνσταντίνου 'Ιωάννου Μα-
ρίνου»

κάτω

«ἐπὶ ἔτους 1790 διὰ χειρὸς 'Αναστασίου 'Ιωάννου» ('ἐν. Μπουγά)

'Επιγραφή ἐπὶ τῆς εἰκόνης τοῦ ἁγ. Χαράλάμπους ἐν τῷ ναῷ τοῦ
Καπεσόβου τοῦ Ζαγορίου.

80

[1793] «Ὁδὸς ὁ θεῖος καὶ πάνσεπτος ναὸς ἐκτίσθη κατὰ τοὺς 1793
Αὐγούστου. Ἰστορήθη διὰ χειρὸς κάμου τοῦ εὐτελοῦς Λαζάρου Παπᾶ 'Ιω-
άννου καὶ ἀνεπιού αὐτοῦ Λάζου Κανήμη κατὰ τοὺς 1809 αὐγούστου ἐφη-
μερεβοντος τῶν ἱερομονάχων 'Ιεροθέου, Καλλινίκου, Λαυρεντίου, Γρηγο-
ρίου καὶ ἡγουμένου Κωνσταντίνου Μαθαίου, 'Αγαπίου, Ανατίου καὶ Νεοφύ-
του ἱεροδιακονοῦντος»

'Επιγραφή ὑπέρθυρος εἰς τὸν ναὸν τῆς μονῆς τῆς Εὐαγγελιστρίας
εἰς τὰ Ἄνω Σουδενὰ τοῦ Ζαγορίου.

81

[1793] «Ὁ θεῖος οὗτος καὶ πάνσεπτος ναὸς τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς
ἡμῶν Νικολάου τοῦ θαυματουργοῦ κατὰ τὴν αὐτὴν χώραν Καπέσοβο κεί-
μενος ἀνωκοδομήθη ἐκ βάθρων ὡς καὶ ἱστορήθη καὶ γέγονεν ὡς ὁρᾶται
δι' ἐξόδων καὶ πλουσίας δαπάνης τοῦ πανευγενεστάτου καὶ πανετιμοτάτου
ἄρχοντος καὶ προεσιῶτος τῆς πόλεως 'Ιωαννίνων καὶ Ζαγορίου Κυρίου Κυ-
ρίου 'Ιωάννου τοῦ 'Αλεξίου τοῦ ἐκ τῆς ἰδίας χώρας ἀρχιερατεύοντος τοῦ
πανιερωτάτου ἡμῶν ἁγίου Δεσπότη Κυρίου Μακαρίου κατὰ ΑΨςΙ καὶ
μῆνα 'Ιανουάριον. Ἡ ζωγραφία ἀπασα μετὰ τοῦ ἱεροῦ τέμπλου καὶ τῶν
ἁγίων εἰκόνων γέγονασι διὰ χειρῶν ἡμῶν τῶν ταπεινῶν 'Ιωάννου 'Αθανα-
νασίου καὶ 'Αναστασίου 'Αναγνώστη τοῦ ἡμετέρου υἱοῦ καὶ ἐπιτροπεύοντος
Δημητρίου Λάζου».

'Επιγραφή ὑπέρθυρος ἐν τῷ ναῷ τοῦ Καπεσόβου τοῦ Ζαγορίου.
Εἰς τὸ Καπέσοβον εἶχεν ἀναπτυχθῆ ἁγιογραφικὴ σχολὴ ὑπὸ τῆς οἰκογε-
νείας τῶν Μπουγάδων ἢ Μπουγάτων οἱ ὅποιοι εἶχον ζωγραφῆσαι πολ-
λοὺς ναοὺς τῆς 'Ηπείρου ὡς εἰς πολλὰς ἐνταῦθα ἐπιγραφὰς καταφαίνε-
ται. Ἡ σχολὴ αὕτη ἀνέπτυξεν ἰδίαν τεχνοτροπίαν ἀποκλίνουσαν τοῦ αὐ-
στηροῦ βυζαντινοῦ ὕψους καὶ προδίδουσαν δυτικὴν ἐπίδρασιν.

Πρῶτοι Μπουγάτες ἀναφέρονται οἱ 'Αναστάσιος καὶ 'Αθανάσιος
Μπουγάς, 'Ιωαννίκιος μοναχὸς υἱὸς τούτου ὡς καὶ ὁ 'Ιωάννης Μπουγάς
πάππος τοῦ νῦν συνταξιούχου δημοδιδασκάλου Γεωργίου Μπουγά.

Ὁ Ἰωαννοῦτσος Ἀλεξίου τοῦ ὁποίου εἰκὼν εἶναι ἐξωγραφημένη εἰς τὸν ὡς ἄνω ναὸν ἦτο πατήρ τοῦ περιφήμου γραμματέως τοῦ Ἀλῆ πασᾶ Ἀλέξη Νούτσου προεστῶτος τοῦ Ζαγορίου (βλ. Ἀραβαντινοῦ Ἱστορίαν Ἀλῆ Πασᾶ σ. 465).

82

[1794] «1794» ερθε ἀκριβία μεγάλη οπου ηχε τὸ καθαριο αλεβρ το δεκαρι 37 παράδες και τὸ ἀραποσιτικο 26 κε ετρογαμε κριθαριτικο 17 παραδες το δεκαρ ετοιες εφκιασαμεν τον τεπλο και ἐξοδεψαμαν 450 γρόσια

Οἰκονόμος Π γράφω»

Ἐνθύμησις εἰς τὸ μηναιὸν τοῦ Ὀκτωβρίου (ἐκδ. Ν. Σάρρου ἐν Βενετία 1740) τοῦ ναοῦ τῆς Μοσπίνης.

83

[1795] «Διὰ χειρὸς Νικολάου Σιεργηοπούλου 1795 Μόσχα»

Ἐπιγραφή ἐπὶ τῶν εἰκόνων τοῦ Χριστοῦ καὶ τῆς Παναγίας τοῦ τέμπλου τοῦ ναοῦ τοῦ Ἁγ. Νικολάου τοῦ χωρίου Μηλιά τῆς ἐπαρχίας Μετσόβου.

84

[1795] «ἔτος 1795 ηλθεν ακριβια σταλεβρ γροσια 9 η οκα»

Ἐνθύμησις εἰς τὸ μηναιὸν Ἰουνίου τοῦ ναοῦ τῆς Μοσπίνης.

85

[1795] «1795 μας εκανα ο αλη πασας στανικος ηπλάκι (=ἰμπλιάκι) με συμφονια να του διδονι γρ. 2500 κεσημ κε το βασταξε πολους χρόνους αυτο κε υστερους το γυρισεν και πηρε το σπυρὶ και λιπὰ»¹

Ἐνθύμησις εἰς τὸ βιβλίον τῆς ἐκκλησίας τοῦ Ἀνθοχωρίου.

86

[1795] «Ἐκτίσθη και ἐκ βάρθρων ἀνηγέρθη και μὴν και ἱστορήθη και κατὰ πάντα ἀπηρτίσθη ὁ πάνσεπιος οὔτιος ναὸς τοῦ Ἁγίου και ἐνδόξου μεγαλομάρτυρος Γεωργίου τοῦ τροπαιοφόρου ἐπὶ τῆς ἀρχιερατείας τοῦ Πανιερωτάτου Μητροπολίτου Ἰωαννίνων κυρίου Μακαρίου, φιλοτίμω προαιρέσει δαφιλεῖ τε δαπάνη και ἀφθόνοις τοῖς ἀναλώμασι τοῦ εὐγενεστάτου ἄρχοντος τῆς χώρας ταύτης κυρίου Χ. Μάνθου Γκίνου ὧν και τὸ ὄνομα ἐν βίβλω ζώντων κατὰ τὸ ἔτος 1795 ὀκτωβρίου 10 σωτήριον ἔτος. Τῶν πρώτων κτητόρων Κώστας Ἀναστασίου, Γεώργιος Ἀθανασίου Λαζάρου ἱερέως και τῶν Β' κτητόρων Στεφάνου ἱερέως και Οἰκονόμου, Εὐστάθιος,

¹) σπυρὶ και λιπὰ ἐννοεῖ γεώμορον.

Γεωργίου, Γεώργιος 'Εξάρχου, 'Αναστάσιος Κώστα, 'Ιωάννης Στεφάνου.
Διά χειρός 'Ιωάννου και του υιού αυτού 'Αναστασίου άναγνώστου τών
Καπεσοβιτών».

'Επιγραφή υπέρθυρος του ναού του άγ. Γεωργίου τών Νεγάδων
του Ζαγορίου.

87

[1795] «'Εχρυσώθη τό παρόν τέμπλον εις τό 1795 έπιτροπεύοντος
'Αναστάση 'Αργύρη έχρίσθη διά χειρός 'Αθανασίου μοναχού και τών υιών
αυτού εκ του χωριου Καπεσόβου».

'Επιγραφή επί του τέμπλου του ναού του 'Αγίου Δημητρίου εις τό
χωριον Ζέλοβα (νυν Βουνοπλαγιά) παρά τά 'Ιωάννινα.

88

[1796] «Είς τους 1796 'Ιουνιου 9 ημερα τετράδι τό γευμα εις 'Ιω-
άννινα

.....
.....

'Ενθύμησις εις μηνάιον του 'Ιουνίου του ναού του άγ. Δημητρίου
της Ζέλοβας εκδοθέν έν Βενετία. Τό υπόλοιπον της ένθυμήσεως λόγω φθο-
ράς είναι δυσανάγνωστον. 'Ως όμως δύναται τις νά εικάση εκ τινων λέ-
ξεων δυναμένων νά άναγνωσθουν πρόκειται περι πυρκαϊάς έπισυμβάσης
τότε εις 'Ιωάννινα.

89

[1797] «1797 μην σεπτεβριου 1 εδοσε η δεσπο τανικενα ενα χω-
ραφη στην τρεπεστη ηστο μαναστήρι και εγραψε ονοματα τρια ης την πα-
ρισηαν.

'Ενθύμησις εκ της 13 σελ. του Καταστίχου της Μονής Σκαμνελίου
(βλ. άριθ. 53).

90

[1798] «Αυταδέλφοις άειμνήστοις ευεργέταις
θεῶ σωτήρι νηδόν ιδρυσαμένοις
χρησαμένοις τ' επ' ωφελίη πάτρης εδόν δλβον
ηεν κεν κλέος άφθιτον τιμή αιδιος οπίσσω
ευσεβίης τ' άρετης αιέν στέφος άμάραντον».

'Επιγραφή υπέρθυρος έν τη εκκλησία τών 'Αγ. 'Αποστόλων ιδρυ-
θείση κατά τό 1798 δαπάνη τών αδελφών Σαϊτζή εις Σκαμνέλιον του
Ζαγορίου.

91

[1800] «'Εν έτη 1800 γεναρήδου 8 εκτίσθη ο ναός ούτος της άγίας
Τρηάδος παρά του αρχιερέος επησκοπού Κηρήου Κηρ Γαβρηήλ Δηραχήου

καὶ ἡ μαστόρη ὅπου τὴν ἔχτισαν ἦταν Κομητιότις ἀπὸ χωρίον λουπησοκ καὶ σέλτσι¹ καὶ ὁ προτομάστορας Γεώργης Γιάνη Μίχου».

Ἐπιγραφή ἐπὶ πλακὸς ἐντειχισμένης εἰς τὴν ἐξωτερικὴν ἐπιφάνειαν τοῦ ναοῦ τῆς ἁγ. Τριάδος τοῦ Ἑλληνικοῦ (Λουζετσίου) τῶν Κατσανοχωρίων.

92

[1801] «Ἱστορίθ ὁ θεῖος οὗτος καὶ πάνσεπτος ναὸς τοῦ ἁγίου μάρτυρος Σώζοντος ἀρχιερατεύοντος τοῦ πανιερωτάτου ἱμῶν δεσπότη κυρίου κυρίου Ἱεροθέου διὰ συνδρομῆς Χριστοδούλου ἱερέος προτοπαπᾶ μετὰ τῶν δίο ἱνὸν αὐτοῦ Παναγιώτου καὶ Ἰωάννου τῶν ἱερέων. Ἐπίτροπος Γιαννάκης. Διὰ χειρὸς Κωνσταντίνου ἱερέος Στεργίου Ἱερέος Χρίστου Ἰωάννου ἱερέος ἐκόμησε Κορίτιανης ἔτους αωα' (=1804) Ἰουλίου 25».

Ἐπιγραφή ἄνωθεν τῆς θύρας τῆς ἀγούσης πρὸς τὸν γυναικωνίτην τοῦ ναοῦ τοῦ ἁγ. Σώζοντος εἰς τὸ χωρίον Ἀνώγειον τῆς Φιλιππιάδος.

93

«1803»

[1803] Χρονολογία ἐπὶ ἀργυρᾶς λειψανοθήκης τοῦ ναοῦ τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου τῆς μονῆς Ραγίου κειμένης παρὰ τὸ χωρίον Καστρί τῆς Ἡγουμενίτσας.

Ἡ μονὴ αὕτη τὸ 1902 ἐγένετο σταυροπηγιακὴ, τὸ δὲ 1903 ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Πατριαρχείου ἐξαρχος ἐνεργεία τοῦ ἐκ Πόβλας Μητροπολίτου Προύσης Ναθαναὴλ τοποτηρητοῦ τότε τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου. (Περὶ τῆς μονῆς Ῥαγίου ἐδημοσιεύθη μπουγιουρντὶ τοῦ Ἀλῆ πασᾶ εἰς τὸ ὑπὸ τοῦ κ. Γάγαρη ἐκδοθὲν τὸ 1899 Ἑπειρωτικὸν ἡμερολόγιον Δωδώνη ἐν σ. 139 μετὰ τινων σημειώσεων).

94

[1806] «Ἐτοῦτο βιβλίον ἵνε του γιανι γερονίκα ἀπὸ τοὺς χουλιάρδες το ἀγόρασε ἀπο τὸν πνευματικο τον χρίσανθο ἀπο την αγιαν τζουκα 1806 δεκεμβρίου 5».

Ἐνθύμησις ἀπὸ βιβλίον ναοῦ τῆς ἁγ. Τριάδος τοῦ Καβαλλαρίου τοῦ Ζαγορίου.

95

[1806] «Ἀνιστορήθ ὁ θεῖος καὶ πάνσεπτος ναὸς τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου δεσποίνης ἡμῶν καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας τῆς Κοιμήσεως ἀρχιερατεύοντος τοῦ θεοφιλεστάτου ἁγίου Βελλᾶς Κου Κου Θεοδοσίου ἐπιτροπέυοντος τῶν τε αἰδεσιμωτάτου ἱερέως τοῦ καὶ οἰκονόμου τῆς χώρας ταύ-

¹) Πρόκειται περὶ τῶν χωρίων Λούψικον καὶ Σέλτσι τῆς ἐπαρχίας Κονίτσας.

της και Δημητρίου νιοῦ 'Αθανασίου δια συνδρομῆς τῶν εὐσεβῶν χριστιανῶν τῆς χώρας ταύτης και δια χειρὸς τοῦ τε 'Ιωάννου νιοῦ 'Αθανασίου τοῦ και 'Αναγνώστου τῶν ἐκ Καπεσόβου ὀρμωμένων κατὰ τὸ αὐτῶν (=1806) ἔτος σωτήριον ἐν μηνὶ 'Ιουλίου κ'»

'Επιγραφή ὑπέρθυρος ἐν τῷ ναῷ τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου τοῦ χωρίου 'Αρτσίστα τοῦ Ζαγορίου.

96

[1806] «'Αγιοτορήθη ὁ θεῖος και πάνσεπτος ναὸς τῆς ὑπεραγίας Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου και ἀειπαρθένου Μαρίας τῆς Κοιμήσεως ἀρχιερατεύοντος τοῦ θεοφιλεστάτου 'Αγίου Βελλᾶς Κυρίου Κυρίου Θεοδοσίου ἐπιτροπεύοντος τοῦ τε αἰδεσιμωτάτου Παναγιώτου ἱερέως του και Οἰκονόμου τῆς χώρας ταύτης και Δημητρίου τοῦ 'Αναγίου δια συνδρομῆς τῶν εὐσεβῶν χριστιανῶν τῆς χώρας ταύτης και δια χειρὸς του τε 'Ιωάννου του 'Αθανασίου και τοῦ νιοῦ αὐτοῦ 'Αναστασίου τοῦ και 'Αναγνώστου τῶν ἐκ Καπεσόβου ὀρμωμένων κατὰ τὸ ,ΑΩΣ' (=1806) ἔτος τὸ σωτήριον ἐν μηνὶ 'Ιουλίου κ'»

'Επιγραφή ὑπέρθυρος ἐν τῷ ναῷ τῆς Κοιμήσεως εἰς τὴν 'Αρτσίσταν τοῦ Ζαγορίου.

97

[1807]. «'Ιδρυμα ἔφηγεν εὐσεβείας τοι τόδε
ἀγνοῦ τ' ἔρωτος εὐγενοῦς τε πατρῖου
αὔχημα 'Αβέρωφ Μεσσόβου Γεώργιος
τέκμαρ. Κασιγνήτω δὲ οὗ κεδνῷ
τῷ Νικολάω πρόφρων ἐκπρᾶξαι μέλε τόδε
τῷ οὖν ἐγείραντ' ὦ Θεὸς πάντων ἀνά
σύμπαντι τ' οἴκῳ εὐσεβεῖ ὄλβους νέμου».

1 Σεπτεμβρίου 1887».

'Επιγραφή ἐπὶ τοῦ κωδωνοστασίου τοῦ κεντρικοῦ ναοῦ τοῦ Μετσόβου τοῦ ἰδρυθέντος δαπάνη τοῦ μεγάλου εὐεργέτου Γεωργίου 'Αβέρωφ

98

[1807] «'Ἐστορήθη ὁ θῖος οὗτος και πάνσεπτος ναὸς τῆς κυρίας Φανερωμένης ἀρχιερατέοντος τοῦ Πανιεροτάτου και θεοπροβλίτου ἡμῶν δεσπότη κυρὶ κυρίου Πορφυρίου τῆς 'Αγιοτάτης Μητροπόλεως Ναυπάκτου και 'Αρτης ἐφιμερέοντος τῶν ἐβλαβεστάτων ἱερεων Δημητρίου ἱερεος, Θεοδοσίου, ἱερέος, Κωνσταντίνου, ἱερέος, Στάβρου, ἱερέος, 'Αθανασίου, ἱερεος, ἐπιτροπεβοντος και περιποθοῦντος. 'Αθανασίου, 'Αποστολάκι και Πελαγίας μοναχῆς μετὰ τῶν προεστῶν τῆς χώρας ταύτης Γούσι Πατσούλι, Γιανι Τσουνι»

Πόκα καὶ πάντων τῶν εὐσεβῶν χριστιανῶν τῶν κατοικούντων ἐν τῇ χώρᾳ ταύτῃ. Διὰ χειρὸς ἐμοῦ τοῦ ταπεινοῦ Κωνσταντίνου ἱερέως με τῶν δύο ἱνῶν αὐτοῦ Ἰω(αννου) ἱερέως καὶ Χριστοδούλου ἐκ κομῆς Κορίτιανης 1807. ἐν μηνὶ Νοεμβρίου 10».

Ἐπιγραφή ἄνωθεν τῆς θύρας τοῦ ναοῦ τῆς ἁγίας Φανερωμένης εἰς τὸ χωρίον Παπαδάτες τῆς Λάγκας τοῦ Σουλίου.

99

[1809] « Ἰστορήθη οὗτος ὁ περικαλλῆς ἱερὸς ναὸς τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου διὰ συνδρομῆς καὶ δαπάνης τοῦ εὐγενεσιτάτου Κυρίου Κυρίου Χριστοδούλου Μαρίνου καὶ τῆς συζύγου αὐτοῦ Αἰκατερίνης εἰς τοὺς 1809 ἀρχιερατεύοντος τοῦ Πανιερωτάτου Ἰωαννίνων Ἱεροθέου καὶ Ἡγουμενεύοντος τοῦ Κυρίου Γρηγορίου».

Ἐπιγραφή παρὰ τὴν εἰκόνα τοῦ Χριστοδούλου Μαρίνου ἐκ Καπεσόβου τοῦ Ζαγορίου προκρίτου ἐπὶ τῆς ἐποχῆς τοῦ Ἀλῆ Πασᾶ., κτήτορος τοῦ ναοῦ τῆς μονῆς Εὐγγελιστρίας Σουδενῶν Ζαγορίου. Περὶ τοῦ Χριστοδούλου Μαρίνου ἢ Μαρίνογλου πλουσίου προκρίτου ἐκ Καπεσόβου τοῦ Ζαγορίου ἀδελφοῦ τοῦ Κωνσταντίνου Μαρίνου διευθυντοῦ τῶν ἐξωτερικῶν ὑποθέσεων τοῦ Ἀλῆ Πασᾶ (βλέπε Ἀραβαντινοῦ Ἱστορία Ἀλῆ Πασᾶ σ. 466 καὶ Ἰ. Λαμπρίδου Ζαγοριακὰ β'. σ. 29 σημ. 1).

100

[1810] « Ἡγουμενεύοντος τοῦ ὑψηλοτάτου πασι ζαδε' βεζὴρ Ἀλῆ πασᾶ τῇ οὖν καταλεύσει καὶ ἀδείᾳ αὐτοῦ ὠκοδομήθη ὁ θεῖος οὗτος καὶ ἱερὸς ναὸς δαπάνῃ μὲν αὐτοῦ τοῦ ναοῦ ἐπιμελείᾳ δὲ τῶν τιμιωτάτων προεσιώτων χώρας τῆς αὐτῆς 1810».

Ἐπιγραφή ἐπὶ τῆς εἰσόδου τοῦ γυναικωνίτου τοῦ ναοῦ τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου ἐν Δελβινακίῳ.

101

[1812] « Ἀνιστορήθη οὗτος ὁ πάνσεπτος καὶ θεῖος τοῦ ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Γεωργίου διὰ συνδρομῆς καὶ ἐπιστασίας Ἀναστασίου Μπακόλα καὶ ἀδελφῶν ἀρχιερατεύοντος κυρίου Γαβριὴλ ἐπιτροπεύοντος Παπακώστα, Γεωργίου διὰ χειρὸς Ἀναστασίου Ἀναγνώστου τζεπελοβίτου 1812 Νοεμβρίου 12».

Ἐπὶ τῆς ἐπιγραφῆς ἐν τῷ ναῷ τοῦ ἁγ. Γεωργίου τοῦ χωρίου Μανασῆ τοῦ Ζαγορίου.

102

[1812]. « Ἰστορήθη οὗτος ὁ πάνσεπτος καὶ θεῖος τοῦ ἁγίου μεγαλομάρτυρος Μηνὸς καὶ συνδρομῇ καὶ ἐπιστασίᾳ Γεωργίου θανάση Ἀρχιερα-

τεύοντος Πανιερολογιωτάτου Μητροπολίτου κυρίου κυρίου Γαβριήλ ἐφημερευόντων δὲ τῶν ἱερέων Νικολάου ἱερέως καὶ οἰκονόμου Θεοδώρου ἱερέως, Σακελλαρίου Ἰωάννου ἱερέως Χριστοδούλου ἱερέως, Ἰωακείμ ἱερέως μοναχοῦ, διὰ χειρὸς δὲ Αναστασίου Ἀναγνώστου τοῦ Οἰκονόμου τῶν Καπεσοβιτῶν.

1812 Νοεμβρίου 27»

Ἐπιγραφή ὑπέρθυρος τοῦ ναοῦ Δικόρφου (Ζωνδήλας) τοῦ Ζαγορίου..

103

[1812] «1812 μαρτίου 16 ἐπιξάν πενήντα τρις τουρκους γαρδικιωτες σὺ νισὶ οἱ νησιώτες τὸ βράδυ σὺν Στενίκο»

Ἐνθύμησις εἰς τὸ μνηαῖον τοῦ Αὐγούστου τοῦ ναοῦ τοῦ ἁγ. Γεωργίου Λυγγιάδων.

104

[1812] «Ἐκτισται ὁ ναὸς τὸ πρὶν τοῖς ἐγχωρίοις ΑΧΚ' (= 1620) νῦν δὲ τοῖς αὐτῶν ηὐξήθη ἀπογόνοις ΑΩΙΒ' (= 1812)».

Ἐπιγραφή ἐπὶ τῆς κυρίας εἰσόδου τοῦ ναοῦ τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου ἐν Δελβινακίῳ.

105

[1814] «Ἰστορήθη ὁ θεῖος καὶ πάνσεπιτος ναὸς τῆς Ἁγίας Κυριακῆς ἀρχιερατεύοντος τοῦ Πανιερωτάτου ἡμῶν Δεσπότου κυρίου κυρίου Πορφυρίου Ναυπάκτου καὶ Ἄρτης διὰ συνδρομῆς τῶν εὐσεβῶν χριστιανῶν τῶν κατοικούντων ἐν τῇ χώρᾳ ταύτῃ Δημητρίου ἱερέως καὶ Πανταζῆ Γιάννη, Πανταζῆ Γιάννη Χρίστου καὶ τῶν λοιπῶν δια χειρὸς ἡμῶν τῶν ταπεινῶν δούλων τοῦ θεοῦ Ἰωάννου ἱερέως καὶ Χριστοδοῦλου τῶν ἀδελφῶν. ἔτος 1814. Ἰανουαρίου 20».

Ἐπιγραφή ὑπὲρ τὴν θύραν τοῦ ναοῦ τῆς Ἁγ. Κυριακῆς τῶν Γκολιάδων (νῦν Γυμνότοπος) τῆς Φιλιππιάδος.

106

[1816] «Ἀγιστορήθη οὗτος ὁ πάνσεπιτος καὶ θεῖος ναὸς τῆς ἁγίας Τριάδος διὰ συνδρομῆς καὶ ἐπιστασίας Χρίστου Ἰωάννου ἀρχιερατεύοντος τοῦ πανιερολογιωτάτου Μητροπολίτου κυρίου κυρίου Γαβριήλ ἐφημερευόντων δὲ ἱερέων Χριστοδοῦλου ἱερέως διὰ χειρὸς Ἀναστασίου Ἀναγνώστου

.....
1816 Ἰουλίου 28»

Ἐπιγραφή ὑπέρθυρος εἰς τὸν ναὸν τῆς ἁγ. Τριάδος τοῦ Καβαλαρίου τοῦ Ζαγορίου.